

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. XI. Patientiam in cunctis necessariam esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

190 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
non habens inopiam : nam non est grauis
paupertas amanti , sed pacifica & suavis ; iis
solis acerba est , qui oderint illam & infecten-
tur : nec mirum est , quòd molesta sit perfe-
cutoribus & inimicis suis ; nullis tamen est
mala , sed omnibus bona : nam iis qui omnia
ex corde contemnunt propter Deum , mini-
mè officit ; iis qui terrena cupiunt , nimum
prodest : vt vel coacti minuant peccata , ad
quæ facultates præberent facultatem aut au-
daciam. Quare istis quamuis amara & in-
grata videatur , magnam de illis gratiam me-
retur.

CAPVT XI.

Patientiam in cunctis necessariam esse.

Patientia opus desideratissimum est : plus
debes desiderare patientiam , quàm cu-
rare vitam : nam plus est necesse pati , quàm
continget viuere. Non natus es vt placidè ad
tempus viuas , sed viuis vt patiaris ad tempus ;
& pateris ad tempus , vt in æternum viuas.
Natus es ad vitam , quæ non intermittetur ;
opus est vt interim sine intermissione patia-
ris. Vita hæc non sui causa est : nam nec via-
tores vadunt , dumtaxat vt eant : viuimus pro-
pter aliquod excellentius. Vita ista , quid nisi
labor , ad quem homo natus vt inde beatus
fiat?

fiat? Poterat Deus nos creare in gloriâ: quid opus erant circuitus & ambages huius vitæ, nisi conueniret priùs pati? Habe fidem huius verbi, & conserua in corde tuo: Nihil magis ad vitam necessarium est, quàm patientia; quia nihil magis est contingens, quàm pati. In molestiis inexcusabilibus excusat, & fallit dolorem, quem impatientia auget. Impatiens esse cum aliquâ excusatione posses, si impatientia excusaret laborem: at inexcusabile est, sine fructu aliquo ingentes fructus patientiæ amittere, quos ex omni ferè opere & labore tuo mereri posses. Ne propter vitæ aut hominum molestias, exercitia bona dimittas, aut remissè facias: nam cum iniustitiâ magnâ lueret Deus illatam tibi ab hominibus iniuriam: Deus innocens non debet soluere noxam tibi nocentis.

Si affuescas patienter pati ipsas tribulationes, fies quodammodò impassibilis & laborum amator. Cinerem iam non vrit ignis, nec iniuriam ipse cinis ab illo accipit; potiùs amat ignem, fouet, & conseruat: ita qui magis patiens est, sæpè pluribus laboribus diuino quodam priuilegio magis gaudet. Patientia non excusat laborem, sed dolorem; quod satis est: tam benè merita de nobis est, vt materiâ meritorum nolit defraudare nos, sed solùm laborum molestias mitigare: inuenit

nit

nit modum quo frueremur meritis, nec tristaremur laboribus. Nihil ferè Deus promptius & libentius facit, quàm verè patienti mittere aduersitates, confusiones, humilia-
tiones; quia hunc verè mortificatum charis-
simum habet, & suos amicos vult Deus dita-
re meritis, quæ in laboribus & aduersis offi-
cinam suam habent. Quare non solùm opus
desideratissimum est patientia, sed ipsum pa-
ti. Nihil Deus ex maiori dilectione & dulcio-
ri corde immittit, quàm labores, & amaram
crucem Filij sui: nihil tu deberes magis opta-
re. Cor Christi amantissimum, imprope-
rium expectauit & miseriam: quomodo tu
discipulus eius eris, si oderis & fugias? Nolis
à Deo aliter amari, quàm amatus fuit Vni-
genitus; nec velis aliud amare, quàm quod
ipse Filius Dei amauit.

Non eris satis patiens, nisi desideres pati:
non eris nisi dimidiatè patiens, si tantùm
molestiam illatam feras, nisi desideres infe-
rendam, sed sine culpâ alicuius. Quid con-
quereris? verus patiens numquam dicit iniu-
riam suam, nec molestiam suam alteri nar-
rat; quia non consolatur querelis & excusa-
tione, & minimè vult curare alleuationem
sui doloris. Quid ægrè fers adimplere quæ
desunt passiombus Christi? Christus pro
gloriâ Dei non tantùm voluit pati flagella &
crucem,

crucem, sed omnes cruciatus hominum optavit, & hunc ipsum laborem, qui modò te molestat, voluit sentire; qui defuit passioni eius, hoc est, desiderio ardentissimo passionis maioris, & totius cruciatus. Gaude pro Christo illum ferre, qui deberes immensum fauorem æstimare, vnum flagellum suscipere, vt Christo non infligeretur: at si toleras patienter hunc leuem laborem, qui defuit voto Christi, erit contentus Christus, & consolaberis illum. O IESU amantissime, quid affligor in tribulationibus meis, si habeo hoc solatium, vt te consolet in illis? Quæsiuisti Domine qui simul contristaretur tecum, & non erat: ecce adsum libenter, affligar & contristabor tecum, vt socius tuus sim laborum & mortis. Quis mihi daret, vt morerer pro te, Fili Dei? etsi das solùm tribulationem hanc, cur reiiciam tribulari leuiter pro te? Solantur se alij, si simul alij homines patiantur: cur me non consolabor ego, si simul cum Deo meo patiar? Sat mihi hoc, nec compassionem hominum quæro. Non amplius Domine dolebo, quòd videam mihi soli iniuriam fieri, me solum contemni: imò hoc solatium mihi erit, præter societatem IESU patientis, quòd solus patiar, nec alium fratrem meum videam in simili labore. O Iesu, nihil in hac tribulatione habeo, de

N quo

quo conqueri possim : cur putabo contemptum , quod mihi fit , si apud te est dignitas ? cur putabo iniuriam mihi fieri , si est magna gratia tua ?

Quis ob crimen Maiestatis læsæ expectans sententiam capitis & acerbissimæ mortis , si pœnâ leui pecuniariâ aut priuatione solùm bonorum condemnaretur , non summè gauderet ? an impatenter ferret , aut iniuriam putaret , & non potiùs gratulationes ab omnibus acciperet ? Reus Maiestatis diuinæ es ô peccator , mereris pœnam ignis in inferno aut purgatorio : cur non feras , quòd loco illius solùm damneris leui pœnâ pecuniariâ in hac iacturâ rei familiaris , aut splendoris tui , aut alterius commodi & honoris temporalis ? Qui damnandus esset capite in publico patibulo , si differretur supplicium quia ægrota- ret , gauderet , etiam si morbus grauissimus esset , & vellet diuturniorem fieri , cum tamen non dimitteretur pœna , sed differretur : Cur tu molestè feras hanc leuem ægritudinem , si pro eâ dimitteretur tibi pœna aut æterna , quia ex eâ compunctus es , aut purgatorij ?

Memento passim patientiæ & societatis IESV patientis , vt feras iniurias , & te contemnas . Si non sufficiat , memento patientiæ diuinitatis in peccatis hominũ . Coram facie suâ Deum contemnimus , & coram sua Maiestate peccamus .

peccamus. Quin in gremio & amplexu brachiorum suorum dum nos sustentat & mulcet, offendimus, nec proinde abiicit nos e suis vlnis & annihilat, sed solem oriri facit super bonos & malos. Quis inimico insidianti sibi, & offendenti, interim teneret lychnum accensum, cuius luce vteretur ad iniuriam eius, & non extingueret statim? O magna patientia & humilitas Diuinitatis! quæ & contemptoribus suis seruit vt famulus; & dum contemnimus, præparat nobis alimenta, & delictos fructus terræ coquit & condit, vt suauiter & abundanter nos alat.

CAPVT XII.

Quantum bonum sit subditum esse alteri.

O Sapiencia inscrutabilis! quas gratias tibi referam, quod communiceris mihi ignorantissimo per sanctum & humile obsequium, quod est summa hominum prudentia & scientia. Diuinæ sapientiæ est, in nullis posse errare: obediens etiam in nullis errat, si pareat humiliter iubenti Superiori. O quàm magna & discreta prudentia, simplicium est obedientia, nihil discernens. Quantum beneficium, inter caligines quas offundunt passionibus, & errores quos efficiunt cupiditates, & ignorantias in quas ho-